

paa saadanne Steder vilde Sprøiterne gaaft tabe deres Betydning, thi det er jo almindelig anerkjendt, at den Bygning, hvort Ilden opstaaer, i Reglen gaaer tabt, før Sprøiterne komme tilstede, og at naar Sprøiterne skulle udrette Noget, kan det kun være at fikke de Omboende; hvo disse nu ikke i Nærheden, kunne Sprøiterne altsaa aldeles Intet udrette. Jeg skal derfor meget ønske, at det i Loven blev overladt til Sogneforstanderstabets egen Bestemmelse, hvorvidt de locale Forhold, saasom Letheden ved at faae Vand eller en tæt Bebyggelse, gjøre det ønskeligt eller nødvendigt at etablere Sprøiter. Hvad angaaer den Fordeling af Udgifterne, som omtales i § 39, da maa jeg, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Abo Valgkreds (Kjær), finde det meget urimeligt, at man vil paahyre de Udskyttede og de thundt spredte Egne i et Sogn at deeltage i de Udgifter, som de mere befolkede Egne af Sognet udelukkende nyde Fordeel af; det forekommer mig, at de Districter, hvor man ikke finder det hensigtsmæssigt at etablere Sprøiter, ogsaa bør være frie for de Udgifter, der indføres til deres Anskaffelse og Vedligeholdelse. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Scherfig: Da jeg tillod mig at forlange Ordet, var det i Anledning af nogle Bemærkninger af en æret Rigsdagsmand fra Hjørring Amt (L. E. Pedersen); efter hvad der er udtalt af den høitærede Formand om ikke at gaae for meget i Detaillen, skal jeg ikke sige Andet, end at jeg troer, at jeg ved Sagens anden Behandling tilfulde skal kunne oplyse Thingets ærede Medlemmer om, at Ferndøre for Bagerovne i høieste Grad ere nødvendige for at fikke mod Ildsvaade. Tillige troer jeg ogsaa til den Tid at kunne godtgjøre, at en Høveling af 8½ Tommes Tykkelse til en Bagerovn er saa betryggende som nødvendigt, naar den i et Omraade af 6—8 Tommer tilbækkes med Leer eller et andet ikke brændbart Materiale.

H. Andersen (Kjøbenhavns Amts Abo Valgkreds): Hovedprincippet for denne Lov er jo vistnok snarest muligt at kunne blive Herre

over en udbrudt Ildsvaade. Jeg skal villig erkende, at der i Lovforslaget findes mange hensigtsmæssige Bestemmelser i denne Anledning, men jeg finder en Mangel ved en af Hovedbestemmelserne, idet Overcommandoen paa Brandstedet saa at sige fuldstændig er overdraget til den nærværende Brandfoged. Vel staaer der anført, at naar Branddirectøren kommer tilstede, kan han overtage Commandoen; men der er Branddirectorater, hvor Branddirectøren boer 2 til 3 Mil fra Overkanten af sit Distrikt og saaledes ikke kommer tilstede, medens Ildbranden varer. Desuden maa man lægge Mærke til, at der hos vedkommende Brandfoged ikke altid findes den fornødne Energi, Nærsnærværelse og Handlekraft til at overtage en saa vigtig Bestilling som den omtalte, hvor der fordres, at han, overstuende Alt, skal kunne sætte en stor Masse Folk i Virksomhed, hver paa sit Sted, for at hemme Ildens videre Udbredelse. Dette kan noget undskyldes derved, at disse Mænd tildeels ere udnævnte af Amtsbestyrelsen; og da denne i Almindelighed ikke har nogen speciel Kendskab til saadanne Mænd, træffer det sig ofte, at der kan findes Mænd, der meget bedregne sig til saadanne Poster end de, der beklæde dem. Paa Grund heraf skal jeg meget ønske, at der i ethvert Pastorat blev udnævnt en Overbrandfoged, som kunde overtage Overcommandoen ved en udbrudt Ild; men for at et saadant Valg skulde være heldigt, maatte det rigtignok udgaae fra Kommunen; dog kunde det jo for en Sikkerheds Skyld være paa Amtets Approbation.

Scherfig: Jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa to Bidsfarelser, som det forekommer mig ere komne frem her, og som kunne bringe til at opfatte hele Sagens Stilling urigtig. Den ene er den, at der skulde være mindste Vanskelighed for dem, der trænge til at søge Laan, ved nu at komme ind i den almindelige Brandforening. Der er ingen Vanskelighed forbunden dermed. Enhver kan komme ind deri, hvad enten denne Lov udkommer eller ikke; hvorledes skulde det ellers være gåaet til Dato? Den anden Bidsfarelse, hvorpaa jeg vil gjøre opmærksom, er den, at